

[Bilgrav-Nielsen]

er begyndelsen; vi skal fortsætte, indtil vi får underskuddet bragt ud af verden. Jeg er helt og fuldt enig i finansministerens bemærkning om, at regeringen og folketinget nu har gjort sit arbejde med finansloven for 1984 færdig, og at det nu er op til hvert enkelt parti at træffe sin beslutning.

Det radikale venstre anbefaler finanslovsforslaget til vedtagelse.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS anbefaler, at finanslovsforslaget bliver stemt ned. Der bliver et valg, og vi er ikke kede af det. Men hvad er det egentlig, man skal tage stilling til ved et valg?

Det, man skal tage stilling til, er, hvilke opgaver der skal løses i 1980'erne, om man ønsker den model, som VCQM-regeringen har stillet op. Det er den model, der består i stigende oprustning, i en økonomisk politik, der består i at forkæle det private erhvervsliv og give det mulighed for at smide endnu flere mennesker ud i arbejdsløshed. Det er en økonomisk politik, der består i at fordele endnu skævere, tage endnu mere fra det mindretal af befolkningen, der har mindst, at give det til det mindretal, der har mest, og håbe, at man kan spise den store mellemgruppe af med, at de nok nogenlunde kan holde sig flydende, at de måske ikke bliver kastet ud i arbejdsløshed, prøve at spise dem af med, at de måske vil klare skærene. Kulturministeren vil spise dem af med lidt ekstra TV-underholdning, så de kan sidde og se på et TV 2, når det går dårligt, lukke øjnene og kvæle den modstand, som de virkelig burde mobilisere over for den politik.

Jeg vil gerne advare om, at det er det, der bliver resultatet.

Det, der skal til, er en anden politik, en radikalt anderledes politik. Det er den politik, venstrefløjen står på, og det er den politik, som vi håber at socialdemokratiet vil komme til besindelse og bevæge sig over imod. Det er en politik, der består i nedrustning, så man virkelig får fjernet den overhængende trussel for atomkrig, der eksisterer i dag.

Det er klart, at finansministeren og statsministeren er godt tilfredse med, at dette valg ikke blev udskrevet for 14 dage siden, for så var det blevet et raketvalg. Vi havde foretrukket, at det var blevet et raketvalg, i stedet for at man nu forsøger at lade det glide over

til udelukkende at dreje sig om de overordnede økonomiske forhold. De er ikke uvigtige, men det er mindst lige så vigtigt, hvad der sker på det militære område, hvad det er for nogle signaler, man giver. Vi mente, det havde været bedre. Det havde stillet de radikale helt anderledes, og det havde navnlig stillet socialdemokratiet anderledes, for det er det eneste punkt, hvor socialdemokratiet, når realiteterne tages i betragtning, faktisk har bevæget sig i den periode, hvor de har været i opposition.

Det, man skal sige ja eller nej til, er, om man vil have den egoistpolitik, den oprustningspolitik, som de 4 partier med støtte fra fremskridtspartiet kan byde på, eller om man vil have en politik, der siger, at ressourcerne i dette samfund skal fordeles lige. De budgetforbedringer, der skal foretages, skal ikke foretages på bekostning af de svageste, de skal foretages ved, at man fordele ressourcerne lige, en politik, der betyder, at man fordele det eksisterende arbejde lige, en politik, der betyder, at man sætter respekten for det enkelte menneske i centrum og ikke den manglende respekt og den egoisme og den splittelse, som de borgerlige partier lægger op til.

Det afgørende er: hvor vil socialdemokratiet stille sig i en valgkamp? Vil de virkelig slås for, at de borgerlige ikke kommer til igen? Det vil de selvfølgelig, men hvad vil de bruge deres styrke til? Vil de bruge den til igen at forsøge et samarbejde med de borgerlige, eller vil de bruge den til at satse på et samarbejde med venstrefløjen? Det er den eneste form for samarbejde, hvor de kan få de dele af deres egen politik igennem, som peger fremad, alt det, der ikke består i den mislykkede politik, de førte i 1970'erne og i starten af 1980'erne, indtil de smed tøjlerne fra sig og gik af.

Der er ingen muligheder for at lave retfærdig fordelingspolitik i dette samfund, medmindre socialdemokratiet samarbejder med venstrefløjen. Der er ingen muligheder for at gå imod den vanvittige oprustning, medmindre socialdemokratiet samarbejder med venstrefløjen og med det radikale venstre.

H. C. Hansen (FP):

Hvis Danmark skal have valg hvert andet år og en ny regering hvert år, så ender vi som en bananstat inden længe. Det må der-